

„Když se dívám zpátky na své dětství, nedovedu pochopit, jak jsem vůbec mohl přežít. Bylo to bídné dětství, jak jinak: o šťastném dětství nemá cenu psát. Horší než obyčejné bídné dětství je bídné irské dětství, a ještě horší je bídné irské katolické dětství.“ Tak začínají paměti Franka McCourta, který se narodil v Brooklynu v době hospodářské krize čerstvým irským přistěhovalcům a posléze vyrůstal ve slumech irského Limericku. Bez hořkosti, ale naopak s osobitým humorem popisuje hladovění, nemoci, špínu a strádání, nad nimiž by strnul i Charles Dickens. Frankův otec Malachy, neschopný upovídaný alkoholik, pracoval jen zřídka, a když už pracoval, obvykle mzdu propil a nechal svou pobožnou zlomenou ženu Andělu žebrat v místních kostelech a charitativních organizacích. Avšak jakkoli býval ničemný, dokázal být i něžný a uměl vyprávět podivuhodné příběhy o velkých irských hrdinech. Když nakonec zmizí v Anglii, zanechá v synovi dojem, že se má snažit o lepší život. Ohromující síla románu spočívá v perspektivě malého hrdiny, který líčí nepředstavitelnou chudobu, selhání otce, rodinné tragédie a krutost okolí s čistou duší, empatií a shovívavostí.

Dnes již klasický román *Andělin popel* byl v roce 1997 vyznamenán Pulitzerovou cenou, vyšel ve více než 25 jazycích a prodaly se ho miliony výtisků. Úspěchu dosáhla i jeho filmová verze s Emily Watsonovou, Robertem Carlylem a Michaellem Leggem v hlavních rolích (1999). Film byl nominován na Oscara a na MFF Karlovy Vary získal Cenu diváků (2000).